

* g a l e r i e
s m e c k y

**Ve Smečkách 24,
110 00 Praha 1**
(vedle Činoherního klubu)

Pražská plynárenská, a. s., otevřela Galerii Smečky

Hlavním cílem galerie je
postupně veřejnosti představit
unikátní sbírku české koláže,
kterou vlastní Pražská plynárenská, a. s.

www.ppas.cz
www.galeriesmecky.cz

Otevřeno:
úterý - sobota
12.00 - 19.30 hodin

tel.: +420 222 210 265

tel./fax: +420 222 210 272

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

Tato pozvánka Vám poslouží jako volná vstupenka do Galerie Smečky.

**Činoherní
čtení**

Ve Smečkách 26, Praha 1

ČERVEN 2006

Marek Taclík

M. McDonagh: *Osiřelý západ* (Valene Connor / režie O. Sokol, 2002)

MAREK TAČLÍK, herec

Marku, věříš v boha?

Pokud je to vesmír, tak jo.

V květnu ti bude 33 let. Jak ti je?

Myslím, že je mi líp než Jěžíškovi na kříži.

V březnu se hrál *Osiřelý západ* na zájezdu v Ústí nad Labem. Co to pro tebe znamenalo?

Událost roku. Moc pro mě znamená to město i to představení. Byl jsem rád, že se po osmi letech vracím do prostoru, kde jsem objevil divadlo. Navíc, když jsme teď v Činoherním studiu hráli, už jsem věděl, že tam příští rok zase budu zkoušet.

Vzpomeneš si na svoji první roli v Činoherním klubu?

Jasně. Vdova ve *Zkrocení zlé ženy*, režie Michal Lang.

V *Návratu do pouště* (režie Roman Polák) jsi hrál s Emilií Vášáryovou a Petrem Nárožným.

Setkání s Emilií Vášáryovou a Romanem Polákem bylo velmi, velmi zajímavé. S Petrem Nárožným jsem se v *Návratu do pouště* minul v zákulisí, v *Americkém bizonovi* to bude už chvilíčka na jevišti.

***Osiřelý západ* se blíží 100. repríze. V dubnu se hrálo 97. představení. Čím to je, že se ti v Sokolových režiih daří?**

Myslíš, že se mi daří? Ondra Sokol má s herci jako jsem já soucit. Soucit – to je to jediné, co můžeme ve vztahu k Marku Tačlíkovi udělat.

A jak je ti v roli Valena, kterého hraješ už pátým rokem?

Dobře. Naučil jsem se něco, když to vznikalo, učím se něco, když to pokračuje, a něco se naučím, až to bude zanikat. Mezi lidmi má *Osiřelý západ* neuvěřitelně ohlas. Já bych chtěl, aby se hrál dvě stě repríz.

V roce 2004 jsi opustil angažmá v Činohráku a odešel do Dejvického divadla. Za co jsi tam rád?

Za každou zkušenost. Po dvou letech ale opouštím i toto angažmá. Dejvice mám rád, ale chci být na volný noze.

Viděl jsi nějaký zajímavý film?

Viděl jsem teď několik filmů, ale žádnéj nebyl tak dobrej jako Jar-mushovy *Kafe a cigára*. Líbila se mi *Zkrocená hora*. Včera jsem viděl *Účastníky zájezdu*. Psali, že je to dosud nejlepší film letoška. Doufám, že nejlepší film letoška bude mít premiéru 12. října.

Je naděje?

Naděje umírá první projekcí.

Teď je řeč o novém filmu Davida Ondříčka *Grandhotel*, kde hraješ s Jaromírem Dulavou a Jaroslavem Pleslem. O hraní v Činohráku se často mluvilo právě v souvislosti s filmem. Objevuješ nějakou souvislost?

Výhoda studiových divadel je v tom, že se hraje na detail a skoro filmově. Člověk se pak před kamerou líp učí, stačí ubrat jen minimum.

D. Mamet: *Sexuální perverz v Chicagu* (Dan Shapiro / režie O. Sokol, 2004)

Častěji jsi na jevišti partnerem hercům než herečkám. Existuje výjimka?

Do ČR jsem přišel na základě představení Divadla Kašpar, které se jmenovalo *Lišák*. Povídku D. H. Lawrence z dramatizoval Roman Císař. Režirovala Jaroslava Šiktancová, hrály Barbara Kodetová a Milena Steinmasslová, výpravu dělala Jana Zbořilová a hudbu Radůza. Jeden jedinej chlap, kterej v tom figuroval, jsem byl já. Takže se to teď trochu kompenzuje.

Máš za sebou první čtené zkoušky na novou Sokolovu inscenaci AMERICKÝ BIZON Davida Mameta. Můžeš něco prozradit o své nové roli?

Začíná to už bejt velkej sen hrát někoho, kdo má IQ víc jak 80.

Děkujeme za rozhovor (peh)

M. McDonagh: *Pan Polštář* (Michal / režie O. Sokol, 2005)

ADAM PITRA, scénograf a výtvarník

Adame, jaká byla tvoje cesta ke scénografii?

Rodiče usoudili, že stavební průmyslovka je to jediné, co mě může uživit. Na nic jiného mě tehdy nevzali a nikdo si nepřál, abych šel na výtvarnou školu. Nebyl jsem neschopnej, ale byl jsem líněj a dělal jsem jiný věci. Hrozně jsem tu stavební průmyslovku nesnášel. Chtěl jsem být malířem. Jelikož jsem věděl, jak to na školách chodí, a bál jsem se jít na vojnu, šel jsem cestou nejmenšího odporu a přihlásil jsem se na DAMU. Věřil jsem, že se tam dostanu. Já jsem divadlo nechtěl dělat, ale chtěl jsem mít ten papír, abych si pak mohl malovat. Abych si mohl dělat, co jsem chtěl, jak jsem celý život chtěl.

Na koho z pedagogů DAMU rád vzpomínáš?

Nejvíce jsem si rozuměl s profesorem Jaroslavem Malinou, u kterého jsem zakotvil ve třetím ročníku. Jeho citlivý způsob a velká tolerance mi umožnily, abych pokračoval ve studiu a úspěšně se rozvíjel.

Setkal jsi se už ve škole s lidmi, se kterými dnes pracuješ?

Jistě. Člověk může pracovat jen se svými vrstevníky. Když nikoho neznáš, jsi v háji. I když jsem si to dlouho nechtěl přiznat, je to tak.

A s Ondřejem Sokolem jste se setkali ve škole?

Ondřej Sokol byl herec. Až později, když začal režirovat v Mladé Boleslavi, jsme spolu začali pracovat. Ondřej je člověk s konkrétní vizí od začátku do konce zkoušení. Už na začátku ví, co chce,

M. McDonagh: *Osiřelý západ*

D. Mamet: *Sexuální perverze v Chicagu*

a vymezí určitý mantinely, mezi kterými mám volný prostor na nápadech pracovat a rozvíjet je. Ondřej vždycky využije to, co já v daném rámci vymyslím navíc. Doufám, že tak je to v prospěch věci. Spolupráce s Ondřejem má smysl.

V Činoherním klubu jste se spolu poprvé potkali nad Osiřelým západem. Jak na to vzpomínáš?

Zpětně mám pocit, že to bylo vyzdorané představení. Bylo náročné, abychom se vešli do rozpočtu. Myslím, že to bylo dobrý.

Kromě divadla pracuješ také na filmech. Nyní s panem Jiřím Menzelem na filmu *Obsluhoval jsem anglického krále*. V čem spočívá tvoje filmová práce?

Jsem asistent architekta, takže jsem takový pomocník při tomto filmu. Práce je to víc realistická, jiná než divadlo.

Máš čas na malování?

Už rok jsem intenzivně nemaloval. Teď se věnuju vydělávání peněz na rodinu. Několikrát jsem připravoval obálky a grafický úpravy knížek. Na ilustrace do nich ale nebyly peníze.

Po třech inscenacích s Ondřejem Sokolem (*Osiřelý západ*, *Sexuální perverze v Chicagu*, *Pan Polštář*) a jedné s Ivem Krobotem (*Gagarinova ulice*) nyní připravuješ svou pátou scénu v ČK (*Americký bizon*). Jaký je pro tebe prostor v Činoheráku?

Líbí se mi, protože umožňuje práci s daleko větším detailem než kterýkoli jiný.

Existuje scéna v Činoherním klubu, která tě okouzila?

Když jsem viděl *Kosmické jaro*, byl jsem uchváten jak hrou tak dekorací Luboše Hružy. Jako jedna z mála dekorací vůbec mi utkvěla naprosto přesně v paměti. Takových je málo na světě. A je samozřejmě strašně těžký je vymyslet.

Děkujeme za rozhovor (peh)

Doušky

• 1. května jsme hráli STĚ představení Chiarelliho hry **MASKA A TVÁŘ** (premiéra v prosinci 2002, režie **Ladislav Smoček**).

• Setkání s režisérem **Jiřím Krejčíkem** a jeho filmy pořádá Národní filmový archiv ve dnech 4., 10. a 15. května v Ponrepu (Bartolomějská 11, Praha 1) od 14 hodin.

• Na 12. mezinárodním knižním veletrhu SVĚT KNIHY PRAHA byla ve dnech 4. – 7. května v Průmyslovém paláci na Výstavišti v prostorech vyhrazených distribuční firmě Euromedia představena kniha **ČINOHERNÍ KLUB 1965-2005**. Prezentaci doprovodila výstava fotografií z knihy.

• Galerie Smečky přesunula vernisáž výstavy **LIBOR FÁRA / DRŽÍME POZICE / Koláže a asambláže z let 1969 – 1988** na čer. ven. V květnu je otevřena výstava **JIŘÍ KOLÁŘ A LADISLAV NOVÁK – ZNOVU SPOLU**.

• Gallery vydává knihu **Václava Havla PROSÍM STRUČNĚ**. Knihu graficky upravil **Joska Skalník**.

• V květnu uplyne sto let od smrti norského dramatika **Henrika Ibsena** (1828 – 1906). Divadelní ústav připravil vydání dvou svazků dvádnácti Ibsenových her (**Henrik Ibsen HRY I, HRY II**). Hry přeložil **František Fröhlich** (s výjimkou *Peera Gynta* v překladu Josefa Vohryzka a přebásnění Josefa Bruknera).

Soběslavské Nakladatelství Elg vydalo sborník ibsenovských studií nazvaný **IPSE IPSA IBSEN**, obsahuje příspěvky českých nordistů, teatrologů, překladatelů, dramaturgů, režisérů a scénografů.

(...) *Po úvodní premiéře v mém novém angažmá, což bylo Havlovo Vyrozumění, jsem už dostal první ibsenovský úkol, který otvíral podzimní sezonu 1969-1970, a to Stavitele Solnesse v režii Arilda Brinchmanna. Netřeba připomínat, že norský jsem neznal ani slabiku, a tak jsem byl závislý na českém překladu asi z roku 1905, který pro mě s velkou námahou vyhrabal kamarád Bořivoj Navrátil ze zapomenutých koutů archivu Národního divadla v Praze. Nejprve jsem ani nemohl uvěřit, že se jedná o češtinu, jak byl překlad šroubovaný, nečeský, zajiště převedený z němčiny, v které byl zřejmě nějak obsahově měněn. S pomocí paní Topičové-Blekastadové a také díky Arildově trpělivosti jsem se do tohoto díla postupně dostával, měl jsem na to konečně dost času. Co mě snad nejvíc motivovalo, byla osamělost všech postav a zvláště pak paní Solnessové – to mě vedlo ve výtvarném výrazu k použití dlouhých prázdných chodeb, nízkého ostrého světla, se kterým jsem se ve Skandinávii setkal poprvé a které na mě působilo vždy jaksi úzkostně, nemilosrdně tvrdě bez měkkých koutů, které by skryly vrásky i lidské chyby. Použil jsem (prý po mnoha letech) jejich točnu a v posledním jednání, což jest exteriér, šikmu. Pravda, vzbudilo to trochu zděšení mezi herci, kteří, ač zdatní sportovci uvyklí chodit po stráních (vždyť Norsko je samá hora), nebyli na něco podobného na jevišti zvyklí. (...)*

Luboš Hruza – Moji Ibseni v norském Národním divadle, Ipse ipsa Ibsen

FRANTIŠEK HUSÁK

24. května 1936 se narodil **František Husák**. 1965–1974 byl členem Činoherního klubu. Po prvních normalizačních zásazích se rozhodl ČK opustit. Hrál v 17 inscenacích. Tragicky zemřel v roce 1991.

N. Machiavelli: *Mandragora* (Kallimach / režie J. Menzel, 1965)

(...) Do své první pražské režijní práce jsem obsadil trpkého Macháčka a něžného Husáka. Albeeho *Stalo se v zoo*, tragické setkání dvou lidí v Central Parku, končící smrtí provokujícího. Nemohl být větší kontrast mezi nimi.

Zkoušelo se jako o život. A o něj skutečně šlo. Macháček – zralý a slavný, bojoval se zcela neznámým a nově přijatým nadějným začátečníkem. Oba chtěli být první. Kdo z koho? Kdo je lepší? Zkoušky, plné napětí, neporozumění, ale i obdivu k technice a znalosti partnera. Nedarovali jeden druhému nic. Macháček agresivní, František – zdánlivě poddajný, ale neoblomný a odhodlaný. Blížila se premiéra. Mluvili spolu vlastně jen na jevišti, jinak ani slovo. Divadlo Ve Smečkách začínalo. (...)

Jan Kačer, *Jedu k mámě* (Eminent, 2003)

(...) Kichotovské rysy nepostrádal ani Husákův Kallimach z Menzelovy inscenace *Mandragory* v Činoherním klubu; tato jeho postava měla současně něco společného s beznadějně zamilovaným

N. V. Gogol: *Revizor* (Školní inspektor / režie J. Kačer, 1967)

pofrancouzštělým rokokovým harlekýnem, jehož milostná touha dojde ovšem díky jeho cynickým pomocníkům ironického naplnění. Když s odhalenou vyhublou hrudí, doširoka rozpřaženými rukama a s hlavou na stranu, vyčerpaný nočními milostnými zážitky, pronášel svůj krátký monolog o radostných perspektivách své lásky pod okny paní Lukrecie, která si ho majetnický přitáhla za vlasy, připomínal ukřižovaného.

Parodicky kichotovský byl i Husákův Jepichodov z *Višňového sadu*. Účetního, který nemá na zadluženém statku co účtovat, popletla podobně jako Cervantesova Dona Quijota četba; odtud šroubované repliky, které pronášel s nešťastným výrazem romanticky zamilovaného smolaře. Neměl v sobě ovšem na rozdíl od Cervantesova hrdiny vůbec nic bojovného a jeho jediný pokus o vzpouru skončil stejně trapně jako jeho nešťastná láska k Duňaše. (...)

Jaroslav Vostrý, *O hercích a herectví* (Achéť, 1998)

P. Landovský: *Hodinový hoteliér* (Riša / režie E. Schorm, 1969)

Pavel Musil, zvukový mistr, zakladatel
a předseda občanského sdružení Mluvicí kniha

Občanské sdružení Mluvicí kniha (dále OS) vyrábí pro nevidomé zvukové knihy, které poté daruje Knihovně a tiskárně K. E. Macana. (Ta shodou okolností sídlí v ulici Ve Smečkách nad Činoherním klubem.) Pavle, můžeš nám přiblížit činnost sdružení a tvoje důvody pro jeho založení?

OS Mluvicí kniha jsem založil proto, že mi připadalo prospěšné využít profesi zvukaře, můj handicap a uspokojovat potřeby zrakově postižených v oblasti totálního nedostatku zvukové literatury. První záměr OS byl vyrábět zvukové knihy v profesionálním nahrávacím studiu a spolupracovat s předními českými herci, kteří knihy interpretují – načítají.

Pro nevidomé umíš upravit – opatřit audiopopisem také film. Když jsi upravil film Kolja, všimla si toho a práci ocenila Britská královská akademie. Jaká to byla zkušenost?

Na výrobě takto upravených filmů jsem pracoval s brněnským OS Apogeum. Pro mě, jako pro zvukaře a potencionálního posluchače, to byla práce hodně zajímavá, tvůrčí a jsem rád, že se díky tomu stal fenomén filmu přístupný nevidomým.

V dubnu jsi v Činoherním klubu nahrával pro nevidomé inscenaci Osířelý západ. Proč právě tohle představení?

Byl jsem na něm na doporučení své přítelkyně (viděla ho už 6x). Hned na mě zapůsobila přesvědčivost herců, emoční vypjatost a stavba dialogů. Z pohledu nevidomého je to hra velmi dobrá, neboť až na pár míst je zcela srozumitelné, co se na jevišti děje.

Co pro tebe obnáší vyrobit pro nevidomé záznam divadelního představení?

Základem je mít profesionální techniku a pořádku kvalitní zvukový záznam, který posléze stejně jako film opatříme audiopopisem. Důležitá je samozřejmě i vstřícnost ze strany divadla. Proto jsme začali spolupracovat právě s Činoherním klubem! A věříme, že to bude spolupráce dlouhodobější.

Děkujeme za rozhovor a Gabriele Vorlíčkové za spolupráci (peh)

Činoherní klub uvádí:

Divadelní soubor PIKI VOLYŇĚ

Ladislav Smoček

PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO

O podnájmu, svatbě a buchtách v malém bytečku kdesi v nás.

Neděle 28. května 2006

Režie: **René Vápeník** / Výprava: **Petr Kolínský**

Text sleduje: **Marie Lahodná** / Technická spolupráce: **Jiří Houzím**

Hrají: **Jiří Zikmund, Olga Zikmundová, Miloslav Pikolon, Vladimír Voldřich, František Němejc.**

Václav S časem je to špatný, vite? Pořád utíká. Každýmu se holt naplňuje jeho hodina. Tak huš to na světě chodí. Akorát mi mate, že tu nejsou. Eště tady tchýni nesu paličku na maso, budou řízky, ne? Helejte se, že vám nelžu.

Burke Já vám to všechno věřím.

Václav Však voni přijdou, ne? U souseďojc nejsou, to víte, s tíma nejsou zadobře, u řezníka taky nejsou –

Burke Hm. Co stála ta palička?

Václav Vosumnáct dvacet, i s násadou. Je to dobrá věc, praktická.

Burke Ani nevím.

/úryvek ze hry/

Redakce Činoherního čtení: Roman Císař, Petra Honsová a Radvan Pácl.

Foto: Bohdan Holomíček, Pavel Kolský, Martin Sršeň, Pavel Nesvadba,

Yvona Odrazilová, Miloň Novotný, Ben Renč.

Grafická úprava: Kateřina Skalníková a Martin Straka.